

Curtea Supremă de Justiție

DECIZIE

26 februarie 2019

mun.Chișinău

Colegiul penal în componența:

Președinte
judecători

Valeriu Doagă
Mariana Pitic
Dumitru Mardari

examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar, declarat de către procurorul în Procuratura UTA Găgăuzia, Oficiul Central, Sîrbu Lilia prin care solicită casarea decizia Colegiului penal al Curții de Apel Comrat din 7 noiembrie 2018, în cauza penală privindu-l pe

Velciuc Iacov Vasili, născut la 15 august 1990, originar și domiciliat în localitatea Coștangalia, r-nul Cimișlia

Termenul de examinare a cauzei:

Prima instanță: 15.01.2016 – 02.03.2017;
Instanța de apel: 31.03.2017 – 27.04.2017;
Instanța de recurs: 17.07.2017 – 24.10.2017 ;
Instanța de apel: 21.03.2017-23.01.2018;
Instanța de recurs: 21.03.2018- 29.05.2018 ;
Instanța de apel: 09.07.2018-07.11.2018;
Instanța de recurs: 09.01.2019 – 26.02.2019;

C O N S T A T Ă :

Prin sentința Judecătoriei Cahul, sediul Cantemir din 02 martie 2017, Velciuc Iacov a fost condamnat în baza art. 201¹ alin.(1) lit. a) Cod penal, la 6 luni închisoare, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis.

Totodată, în temeiul art. 332 alin.(2), 391 alin.(2) Cod de procedură penală, în privința lui Velciuc Iacov s-a dispus încetarea procesului penal pe învinuirea de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 201¹ alin.(2) lit. a) Cod penal, pe motiv că fapta constituie o contravenție.

Potrivit sentinței, prima instanță a constatat că, Velciuc Iacov la 27 noiembrie 2015, aproximativ la ora 17.00, aflându-se la domiciliul comun din satul Coștangalia raionul Cantemir împreună cu părinții săi Velciuc Vasili și Moșneag Sofia care în corespundere cu prevederile art. 133¹ din Cod penal, sunt membri de familie, în urma unui conflict apărut spontan, în mod intenționat i-a aplicat lui Velciuc Vasili mai multe lovituri cu pumnul în față, în piept și cu o bărdiță l-a lovit de două ori în regiunea capului cauzându-i conform raportului de expertiză medico-legală nr.250 din 03

decembrie 2015, vătămări corporale ușoare și neînsemnate, sub formă de plăgi tăiate în regiunea temporo-parietală și parieto-occipitală pe dreapta cu lezarea periostului osului temporal, cu tumifiere și echimoză a țesuturilor moi în jur și echimoză în jurul ochiului drept, totodată amenințându-l cu moartea, existând pericolul realizării acestei amenințări

Pe baza stării de fapt expuse mai sus, confirmată de probele administrate, fapta inculpatului a fost calificată de drept de către instanță în baza art. 201¹ alin. (1) lit. a) Cod penal - violența în familie, adică acțiunea intenționată comisă de un membru al familiei în privința altui membru al familiei, manifestată prin maltratare, acțiuni violente, soldate cu vătămarea ușoară a integrității corporale și a sănătății.

Tot el, Velciuc Iacov, a fost pus sub învinuire de către organul de urmărire penală pentru faptul că la 27 noiembrie 2015, aproximativ la ora 17.00, aflându-se la domiciliul comun din satul Coștangalia raionul Cantemir împreună cu părinții săi Velciuc Vasili și Moșneag Sofia care, în corespundere cu prevederile art.133¹ Cod penal, sunt membri de familie, în urma unui conflict apărut spontan, în mod intenționat a numit-o pe Moșneag Sofia cu cuvinte necenzurate, a trântit-o jos și i-a aplicat mai multe lovituri cu picioarele peste tot corpul, cauzându-i dureri fizice, după care a stricat geamurile de la ușile casei și vesela de bucătărie, prin ce a cauzat un prejudiciu material considerabil.

De către organul de urmărire penală, acțiunile lui Velciuc Iacov au fost încadrate în baza art. 201¹ alin. (2) lit. a) Cod penal - violența în familie, adică acțiunea manifestată fizic și verbal, comisă de un membru al familiei asupra a doi membri ai familiei, care a provocat suferință fizică, psihică și prejudiciu material.

Instanța reținând modificările operate prin Legea nr.196 din 28 iulie 2016, în vigoare din 16 septembrie 2016, a conchis că aceste acțiuni nu constituie infracțiune de violență în familie, ci o contravenție prevăzută de art. 78¹ Cod contravențional, din care motiv a încetat procesul penal pe acest capăt de învinuire în temeiul art. 332 alin.(2) Cod de procedură penală.

Împotriva sentinței a declarat apel procurorul, care a solicitat casarea parțială a sentinței, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri, potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care Velciuc Iacov să fie recunoscut vinovat și condamnat în baza art. 27, 145 alin. (1) Cod penal, cu stabilirea pedepsei de 10 ani închisoare, cu executarea în penitenciar de tip semiînchis, cu încasarea cheltuielilor judiciare pentru efectuarea expertizei medico-legale în sumă de 80 lei, ce urmează a fi achitată pe contul SMLR Cantemir și pentru efectuarea expertizei medico-legale în sumă de 3666 lei, ce urmează a fi achitată pe contul Secției Investigații biologice a Centrului de Medicină Legală a Ministerului Sănătății.

În argumentarea soluției date procurorul a invocat că, instanța pe capătul de învinuire a lui Velciuc Iacov în baza art. 201¹ alin.(2) lit. a) Cod penal, corect a apreciat situația de drept și, în temeiul art. 332 alin. (2), 391 Cod de procedură penală, a încetat procesul penal, pe motiv că fapta constituie o contravenție, iar cât privește învinuirea adusă inculpatului în baza art. 27, 145 alin. (1) Cod penal, aceasta a fost cu certitudine demonstrată prin declarațiile părților vătămate Vasili Velciuc, Sofia Moșneag, care au fost eronat apreciate de instanță, din care rezultă că inculpatul a inițiat un conflict cu părinții lui și i-a amenințat cu omorul, iar în continuarea acțiunilor sale a luat o secure și în mod intenționat i-a aplicat tatălui său Vasili Velciuc două lovituri în regiunea capului, în urma căruia putea surveni decesul acestuia, loviturile fiind aplicate în regiunea vitală a corpului uman, în cap, și doar din cauze independente de voința inculpatului nu a

survenit decesul părții vătămate. Nu s-a ținut cont de acțiunile inculpatului, de vârsta înaintată a victimei, de starea ei de sănătate precară și de faptul că după aplicarea loviturilor aceasta a căzut la pământ, a considerat că partea vătămată a decedat și l-a lăsat în pace, după care a ieșit în stradă cu bărdiță la spate după mama sa. Instanța nu a luat în considerație declarațiile martorului S. Grosu; circumstanțele săvârșirii infracțiunii de către inculpat, care a fost comisă față de membrii familiei cu care locuiește împreună și că aflarea lui la libertate creează pericol real pentru viața acestora.

Prin decizia Curții de Apel Cahul din 27 aprilie 2017, a fost admis din alte motive, apelul declarat de procuror, casată sentința, rejudecată cauza și pronunțată o nouă hotărâre, potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care în privința lui Velciuc Iacov s-a încetat procesul penal în baza art. 27,145 alin. (1) Cod penal, pe motiv că fapta constituie o contravenție prevăzută de art. 78 alin. (2) Cod contravențional, fără aplicarea sancțiunii contravenționale, în legătură cu expirarea termenului de prescripție pentru tragerea la răspundere contravențională și în baza art. 201¹ alin. (2) lit. a) Cod penal, pe motiv că fapta constituie o contravenție prevăzută de art. 78¹ Cod contravențional, fără aplicarea sancțiunii contravenționale, în legătură cu expirarea termenului de prescripție pentru tragerea la răspundere contravențională.

Totodată, s-a respins cerința procurorului în partea încasării cheltuielilor de judecată în sumă de 80 lei pentru efectuarea expertizei medico-legală nr. 250 din 3 decembrie 2015 și în sumă de 3666 lei pentru efectuarea expertizei medico-legale nr.903 din 11 ianuarie 2016.

Apreciind probele administrate în cauza penală, instanța de apel a considerat ca fiind dovedită vinovăția lui Velciuc Iacov în privința Sofiei Moșneag în săvârșirea contravenției prevăzute de art.78¹ Cod contravențional, maltratarea și alte acțiuni violente, comise de un membru al familiei în privința altui membru de familie, care au provocat vătămarea neînsemnată a integrității corporale, iar în privința lui Velciuc Vasili în săvârșirea contravenției prevăzute de art.78 alin.(2) Cod contravențional vătămarea intenționată ușoară a integrității corporale care a provocat o dereglare de scurtă durată a sănătății.

În motivarea soluției date instanța de apel a indicat că susține concluziile primei instanțe, prin care acțiunile inculpatului în privința părții vătămate Sofiei Moșneag au fost reîncadrate din prevederile art. 201¹ alin.(2) lit. a) Cod penal în cele ale art.78¹ Cod contravențional, deoarece prin Legea nr.196 din 28.07.2016, în vigoare din 16 septembrie 2016, din prevederile art. 201¹ alin.1) Cod penal au fost excluse calificativele „manifestată verbal, care a provocat suferință fizică, psihică și prejudiciu moral”, iar pentru maltratarea sau alte acțiuni violente, comise de un membru al familiei în privința altui membru al familiei, care au provocat vătămare neînsemnată a integrității corporale, a fost introdusă răspunderea contravențională, în temeiul art.78¹ Cod contravențional, astfel că legea penală nouă, apărută după ce a fost comisă fapta imputată inculpatului, este mai favorabilă pentru inculpatul, deoarece îi ameliorează situația. Însă, pe acest capăt de învinuire, instanța, deși a indicat că fapta persoanei constituie o contravenție, nu a indicat contravenția constatată în acțiunile lui Velciuc Iacov.

Cât privește învinuirea adusă inculpatului în baza art. 27,145 alin. (1) Cod penal, care se critică prin apel de către procuror, instanța de apel, verificând probele examinate de prima instanță, prin cercetarea lor, și anume declarațiile inculpatului, a părților

vătămate a martorilor, cât și probele scrise - procesele-verbale de sesizare despre săvârșirea infracțiunii din 27.11.2015, de cercetare la fața locului din 27 și 28.11.2015, rapoartele de expertiză medico-legală nr.250 și 903 din 03.12.2015 și 11.01.2016, a conchis că prima instanță just a concluzionat că acțiunile lui Velciuc Iacov nu întrunesc indicii calificativi a infracțiunii prevăzute de art. 27,145 alin.(1) Cod penal, însă incorect a reîncadrat aceste acțiuni în baza art. 201¹ alin. (1) lit. a) Cod penal, deoarece latura obiectivă și subiectivă a infracțiunii date este total diferită față de cea pentru care a fost învinuit inculpatul, și infracțiunea dată nu a constituit obiectul urmăririi penale și nu se suprapune ca conținut cu infracțiunea incriminată, care nu i-a fost adusă la cunoștință lui Velciuc Iacov, prin ce se diminuează dreptul inculpatului la un proces echitabil, esența căruia constă în asigurarea respectării principiilor fundamentale ale oricărui proces, și anume principiul contradictorialității și dreptului la apărare.

Totodată, verificând argumentele procurorului expuse în apel cu probele administrate, instanța de apel a conchis că pe acest capăt de învinuire lipsește latura subiectivă a infracțiunii incriminate, care este caracterizată prin intenția directă a infracțiunii, persoana conștientizează și acționează în vederea survenirii morții părții vătămate, dorind acest fapt, ce la caz nu a fost demonstrat, ci s-a confirmat comiterea contravenției prevăzute de art.78 alin.(2) Cod contravențional.

Astfel, instanța de apel a reținut că esențial pentru încadrarea juridică a faptei inculpatului, după caz, în tentativă de omor calificat în baza art. 27, 145 alin.(1) Cod penal, este stabilirea formei și modalității vinovăției cu care a fost săvârșită fapta.

În cazul tentativei de omor inculpatul trebuie să acționeze cu intenția de ucidere. Este adevărat că obiectul folosit de către inculpat și partea corpului care a suferit leziunile corporale indică asupra pericolului care putea fi provocat părții vătămate, însă și în acest caz, făptuitorul trebuie să acționeze cu intenția de omor, ceea ce nu a fost dovedit.

Modul în care s-a produs lovirea părții vătămate de către inculpat au fost confirmate prin declarațiile părții vătămate Velciuc Vasili, cât și de constatările medico-legale, fiind certă împrejurarea că inculpatul a aplicat două lovituri cu o bărdiță în zona capului părții vătămate, cauzându-i leziuni corporale ușoare, dar acesta nu au fost aplicate cu mare intensitate, în caz contrar leziunile cauzate erau să fie cu mult mai grave.

Instanța reținând toate circumstanțele cauzei, a conchis că nu s-a dovedit că inculpatul ar fi urmărit suprimarea vieții părții vătămate și nu a acceptat posibilitatea producerii unui asemenea rezultat, ci doar a vătămării victimei, fiindcă la caz nu au existat circumstanțe care ar fi întrerupt acțiunile inculpatului și nu au existat cauze independente de voința inculpatului, care l-ar fi împiedicat pe acesta în realizarea acțiunilor menite să producă efectul omorului, prevedere stipulată de art. 27 Cod penal.

Prin urmare, instanța de apel a căzut de acord cu constatările făcute de prima instanță, care a respins afirmațiile procurorului, precum că Velciuc Iacov nu și-a dus intenția de omor a lui Velciuc Iacov până la capăt datorită faptului că ultimul a fugit de la locul faptei, deoarece cert s-a dovedit că partea vătămată nu a fost urmărită de inculpat și dacă acesta ar fi dorit să omoare partea vătămată, ar fi putut să o facă, însă nu a admis asemenea acțiuni.

Împotriva deciziei instanței de apel a declarat recurs ordinar procurorul care, invocând temeiurile prevăzute de art. 427 alin.(1) pct. 6), 12) Cod de procedură penală,

solicită casarea acesteia cu dispunerea rejudecării cauzei.

Prin decizia Curții Supreme de Justiție din 24 octombrie 2017 a fost admis recursul ordinar declarat de procurorul în Procuratura de circumscripție Cahul, Tomița Mihail, casată decizia Colegiului judiciar al Curții de Apel Cahul din 27 aprilie 2017, în cauza penală în privința lui Velciuc Iacov și dispusă rejudecarea cauzei în aceeași instanță de apel, în alt complet de judecată.

Prin decizia Curții de Apel Cahul din 23 ianuarie 2018 a fost admis apelul declarat de către procurorul în Procuratura raionului Cantemir, Todos Victor, casată parțial sentința în partea încetării procesului penal pe art. 201¹ alin. (2), lit. a) Cod penal, cu emiterea în această parte a unei noi hotărâri potrivit modului stabilit pentru prima instanță prin care a fost încetat procesul penal în privința inculpatului Velciuc Iacov pe capătul de învinuire de săvârșirea infracțiunii prevăzută de art. 201¹ alin. (2), lit. a) Cod penal, pe motiv că fapta inculpatului constituie contravenție prevăzută de art. 78¹ Cod contravențional.

Prin aceeași decizie, a fost încetat procesul contravențional în privința inculpatului Velciuc Iacov în baza art. 78¹ Cod contravențional, dat fiind faptul că a expirat termenul de prescripție de tragere la răspundere contravențională.

În rest, sentința Judecătoriei Cahul, sediul Cantemir din 02 martie 2017, a fost menținută.

Decizia instanței de apel a fost atacată cu recurs ordinar de către acuzatorul de sta, procuror în procuratura de circumscripție Cahul – Tomița Mihail care, invocând prevederile art.427 alin.(1) pct.6), 12) Cod de procedură penală, solicită admiterea recursului, casarea deciziei Colegiului judiciar al Curții de Apel Cahul din 23 ianuarie 2018 cu dispunerea rejudecării cauzei de către instanța de apel.

Prin decizia Curții Supreme de Justiție din 29 mai 2018 a fost admis recursul ordinar declarat de către acuzatorul de stat, procuror în Procuratura de circumscripție Cahul – Tomița Mihail, casează total decizia Colegiului judiciar al Curții de Apel Cahul din 23 ianuarie 2018, în cauza penală privindu-l pe Velciuc Iacov Vasili, cu dispunerea rejudecării cauzei de către Curtea de Apel Comrat.

Prin decizia Curții de Apel Comrat din 7 noiembrie 2018 a fost admis apelul declarat de către procurorul în Procuratura raionului Cantemir, Todos Victor, casată parțial sentința în partea încetării procesului penal pe art. 201¹ alin. (2), lit. a) Cod penal, în partea încetării procesului penal în baza art. 201¹ alin. (2), lit. a) Cod penal, cu emiterea în această parte a unei hotărâri potrivit modului stabilit pentru prima instanță prin care a fost încetat procesul penal în privința inculpatului Velciuc Iacov pe capătul de învinuire de săvârșirea infracțiunii prevăzută de art. 201¹ alin. (2), lit. a) Cod penal, din motiv că există alte circumstanțe care exclud tragerea la răspundere penală.

În rest, sentința judecătoriei Cahul sediul Cantemir din 02 martie 2017, a fost menținută.

S-a respins cererea procurorului privind încasarea cheltuielilor de judecată de la inculpat.

Decizia instanței de apel a fost atacată cu recurs ordinar de către acuzatorul de sta, procuror în Procuratura UTA Găgăuzia, Oficiul Central, Sîrbu Lilia, invocând prevederile art.427 alin.(1) pct.6), 12) Cod de procedură penală, solicită admiterea recursului, casarea deciziei Curții de Apel Comrat din 7 noiembrie 2018 cu dispunerea rejudecării cauzei de către instanța de apel.

În susținerea recursului declarat procurorul a indicat că decizia instanței de apel este neîntemeiată și ilegală. Fapta inculpatului urmează a fi calificată în baza art. 27, 145 alin.(1) Cod penal. Intenția acestuia a fost de al omorî pe Velciuc Vasili, fapt ce a fost dovedit prin probele anexate la cauza penală și anume, declarațiilor părții vătămate Moșneag Sofia și Velciuc Vasili, a martorilor Grosu Serghei, Moșneag Mariana, obiectul care a fost folosit de către inculpat pentru comiterea infracțiunii și anume toporul care reprezintă un obiect care poate cauza moartea unei persoane, cu atât mai mult că loviturile au fost aplicate de Velciuc Iacov în regiunea vitală a corpului uman, a capului și a fost aplicat cu lama securii; iar din cauze independente de voința inculpatului Velciuc Iacov nu a survenit decesul lui Velciuc Vasili.

Procurorul a invocat că instanța de apel nu a apreciat argumentele acuzării, nu a dat o analiză fiecărei probe, nu le-a apreciat conform art. 101 din Codul de procedură penală.

La fel, în decizia sa instanța nu și-a argumentat poziția referitor la faptul care din declarațiile date de partea vătămată Velciuc Vasili și martorul Moșneag Sofia le admite, cele date la faza de urmărire penală sau cele date în instanța de judecată.

Instanța de apel a omis să se expună și asupra procesului-verbal de cercetare la fața locului, procesului-verbal de sesizare despre săvârșirea infracțiunii și asupra rapoartelor de expertiză.

Procurorul consideră că decizia instanței de apel nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția. Faptei săvârșite s-a dat o încadrare juridică greșită și astfel temeiuri pentru recurs prevăzute în art. 427 alin.(1) pct. 6), 12) Codul de procedură penală și în legătura cu această solicită casarea deciziei instanței de apel cu dispunerea rejudecării cauzei de către instanța de apel, deoarece eroarea judiciară nu poate fi corectată de către instanța de recurs.

Urmare a verificării argumentelor invocate de recursul ordinar de către procurorul în Procuratura UTA Găgăuzia, Oficiul Central, Sîrbu Lilia în cauza penală în privința inculpatului Velciuc Iacov, în coraport cu materialele administrate pe caz, Colegiul conchide inadmisibilitatea recursului din următoarele considerente.

Art.422 Codul de procedură penală, stabilește că termenul de declarare a recursului ordinar împotriva hotărârilor instanței de apel este de 30 de zile de la data pronunțării deciziei.

În speță se constată că recurentul s-a conformat prevederilor art. 422 Cod de procedură penală și a declarat recursul ordinar în termen.

Potrivit dispoziției art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, instanța de recurs, examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat împotriva hotărârii instanței de apel, fără citarea părților, în camera de consiliu, este în drept să decidă inadmisibilitatea acestuia în cazul în care constată că recursul declarat este vădit neîntemeiat.

Conform prevederilor art. 424 alin. (2) Cod de procedură penală, instanța de recurs examinează cauza numai în limitele temeiurilor stipulate expres de art. 427 Cod de procedură penală, care în mod obligatoriu trebuie să fie invocate de recurent.

Or, art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, prevede că hotărârile instanței de apel pot fi atacate cu recurs ordinar pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel la judecarea cauzei.

Din recurs se constată că recurentul contestă decizia instanței de apel, indicând temeiurile de recurs prevăzute de art. 427 alin. (1) pct. 6) și 12) Cod de procedură penală, în sensul că hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția, faptei săvârșite i s-a dat o încadrare juridică greșită.

Invocând prevederile art. 427 alin. (1) pct. 6) și 12) Cod de procedură penală, ca temeiuri pentru declararea recursului, recurentul a solicitat casarea deciziei instanței de apel cu dispunerea rejudecării cauzei în ordine de apel.

Verificând legalitatea hotărârii atacate sub aceste aspecte, Colegiul penal reține că alegațiile specificate de recurent, nu s-au confirmat în urma cercetării materialelor cauzei, din următoarele considerente.

Colegiul penal atestă că, recurentul invocând temeiurile de drept prevăzute de art. 427 alin.(1) pct. 6) Cod de procedură penală, și anume, că hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția și instanța a admis o eroare gravă de fapt, care a afectat soluția, precum și pct. 12) faptei săvârșite i s-a dat o încadrare juridică greșită, își exprimă convingerea că instanțele de judecată au încadrat greșit acțiunile inculpatului în baza art. 201¹ alin. (2) lit. a) Cod penal, dat fiind faptul că, acțiunile inculpatului au avut un caracter intenționat, iar cauzarea leziunilor corporale părții vătămate Velciuc Vasili urmau au fost intenționate și, prin urmare fapta urma a fi calificată în baza art. 27, 145 alin.1) Cod penal.

Cu referire la alegațiile recurentului că motivarea soluției contestate contrazice dispozitivul hotărârii instanței de apel și care, în viziunea lui, nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel, temei pentru recurs prevăzut în art.427 alin.(1) pct.6) Cod de procedură penală, este de menționat că, rejudecând cauza, instanța de apel s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel, just a constatat circumstanțele de drept și de fapt ale cauzei și, corespunzător, corect a încadrat acțiunile făptuitorului.

Examinând conținutul cererii de apel, în coraport cu decizia instanței de apel, se constată că instanța s-a pronunțat asupra tuturor motivelor apelantului și motivarea soluției corespunde dispozitivului hotărârii contestate.

Mai mult, rejudecând cauza, instanța de apel, conform prevederilor art.436 alin.(2) Cod de procedură penală, a înlăturat omisiunile reținute de instanța de recurs și a emis decizia în conformitate cu prevederile legale.

Cât privește afirmațiile recurentului că faptei săvârșite de către inculpat i s-a dat o încadrare juridică greșită, temei pentru recurs prevăzut în art.427 alin.(1) pct.12) Cod de procedură penală, este de reținut că nerecunoașterea vinovăției și dezacordul cu calificarea juridică a acțiunilor făptuitorului, este o modalitate de apărare și nu constituie temei pentru casarea hotărârii contestate.

Verificând legalitatea hotărârii atacate, Colegiul penal conchide că, instanța de apel la examinarea cauzei a respectat prevederile art. 414 alin. (1), (5), 417 alin.(8) Cod de procedură penală, și în hotărârea adoptată s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apelul declarat, aceasta cuprinzând motivele pe care se întemeiază soluția pronunțată.

Astfel, potrivit prevederilor art. 414 alin.(1) Cod de procedură penală instanța de apel, judecând apelul, verifică legalitatea și temeinicia hotărârii atacate în baza probelor examinate de prima instanță, conform materialelor din cauza penală, și în baza oricăror probe noi prezentate instanței de apel.

Prevederile art. 414 alin. (5) Cod de procedură penală stabilesc că instanța de apel se pronunță asupra tuturor motivelor invocate în apel.

În corespundere cu prevederile art. 417 alin.(8) Cod de procedură penală decizia instanței de apel trebuie să conțină temeiurile de fapt și de drept care au dus după caz, la respingerea sau admiterea apelului, precum și motivele adoptării soluției date.

Temeiului de recurs prevăzute de art. 427 alin. (1) pct. 6) și 12) Cod de procedură penală, Colegiul penal constată că nu și-a găsit confirmarea în urma cercetării materialelor cauzei, nefiind identificate careva circumstanțe care ar justifica incidența temeiurilor invocate.

În decizia sa instanța de apel s-a expus detaliat și argumentat asupra motivelor relevante invocate în apel, fiind redate clar motivele pe care se întemeiază soluția instanței de apel.

Curtea Europeană a Drepturilor Omului, în jurisprudența sa a menționat că extinderea obligației de a motiva poate depinde în special de natura deciziei și urmează a fi apreciată în lumina circumstanțelor fiecărei spețe în parte (Ruiz Torija v. Spain and Hiro Balani v. Spain, hotărâri din 9 decembrie 1994, § 29 și § 27, respectiv, Series A nos. 303-A și 303-B, respectiv, și Helle vs. Finland, 19 decembrie 1997, Reports 1997-VIII, § 55).

Respectiv, instanțele nu sunt obligate să ofere un răspuns detaliat la fiecare argument avansat de părți, mai cu seamă dacă el este invocat în mod repetat, iar extinderea la care se aplică această obligație de a prezenta motive poate să varieze în dependență de caracterul deciziei și circumstanțele cauzei.

Colegiul penal atestă, că la soluționarea cauzei instanța de apel a ținut cont de prevederile art. 99-101, 414 Cod de procedură penală, a cercetat probele sub toate aspectele, verificându-le și apreciindu-le prin prisma pertinentei, concludenții, utilității și veridicității lor, iar în ansamblu din punct de vedere al coroborării lor, astfel întemeiat a ajuns la concluzia privind încetarea procesului penal în privința inculpatului pe capătul de învinuire de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 201¹ alin. (2) lit. a) Cod penal din motiv că există alte circumstanțe care exclud tragerea la răspundere penală, motivându-și soluția potrivit pag.18-19 al prezentei decizii, concluzii pe care instanța de recurs le însușește și nu consideră necesar repetarea acestora.

Astfel, Colegiul penal consideră, că este întemeiată concluzia instanței de apel.

Totodată, Colegiul penal conchide, că în speță nu a fost admisă o eroare gravă de fapt, deoarece pentru a constitui caz de casare, eroarea de fapt trebuie să fie gravă, adică, pe de o parte, să fi influențat asupra soluției cauzei, iar pe de altă parte să fie vădită, neîndoielnică. Eroarea gravă de fapt nu privește dreptul de apreciere a probelor, ci discrepanța între cele reținute de instanță și conținutul real al probelor, prin ignorarea unor aspecte evidente ce au avut drept consecință pronunțarea altei soluții decât cea pe care materialul probator o susține.

Prin urmare, în cadrul examinării prezentei cauzei de către instanța de apel, o atare eroare nu a fost constatată de către instanța de recurs, or, în susținerea concluziilor sale instanța de apel a menționat, că toate probele prezentate de acuzatorul de stat au fost analizate și examinate minuțios de către instanța de judecată cu respectarea principiului apărării și contradictorialității, în conformitate cu art. 101 Cod de procedură penală, instanța apreciind fiecare probă din punct de vedere al pertinentei, concludenții, utilității și veridicității ei, din punct de vedere al coroborării lor, deduce existența intenției în comiterea acțiunilor infracționale și vinovăția inculpatului în faptele imputate.

În același timp, din conținutul recursului, se evidențiază că recurentul, de fapt, își motivează recursul prin dezacordul cu modalitatea de apreciere a probelor însă, motivele de reapreciere a materialului probatoriu, nu se conțin în temeiurile prevăzute de art.427 alin.(1) Cod de procedură penală.

Reaprecierea probelor, în modul propus de recurent nu se încadrează în prevederile art. 427 Cod de procedură penală, iar o altă opinie asupra probelor, care au fost puse la baza hotărârii instanței de fond, apoi verificate de instanța de apel, prin continuarea judecării cauzei în fond, nu poate servi temei pentru reexaminarea cauzei.

Colegiul penal consideră, că toate probele prezentate au primit o apreciere justă, iar concluziile făcute de instanța de apel rezultă din materialul factologic acumulat la prezenta cauză.

Astfel, instanțele ierarhic inferioare apreciind probele în sensul art.101 Cod de procedură penală, din punct de vedere al pertinentei, concluziei, utilității, veridicității și coroborării reciproce, stabilind cu certitudine toate aspectele de fapt și de drept, ajungând la concluzia corectă privind încetarea procesului penal în privința inculpatului pe capătul de învinuire de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 201¹ alin. (2) lit. a) Cod penal din motiv că există alte circumstanțe care exclud tragerea la răspundere penală.

Colegiul penal constată, că în speța supusă examinării nu sunt prezente erori de drept prevăzute de art. 427 alin. (1) pct. 6) și 12) Cod de procedură penală, deoarece instanța de apel la examinarea cauzei a respectat prevederile art. 414 alin. (1), (5), 417 alin. (8) Cod de procedură penală și în hotărârea adoptată s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apelurile declarate, aceasta cuprinzând motivele pe care se întemeiază soluția pronunțată.

Având ca suport cele invocate supra, se atestă faptul că, în baza art.432 alin.(2) pct.4) Cod de procedură penală, urmează a decide asupra inadmisibilității recursului ca fiind vădit neîntemeiat și lipsit de temeiuri legale.

În conformitate cu prevederile art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, Colegiul penal

DECIDE :

Inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de către procurorul în Procuratura UTA Găgăuzia, Oficiul Central, Sîrbu Lilia împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Comrat din 7 noiembrie 2018, în cauza penală privindu-l pe Velciuc Iacov Vasili, ca fiind vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă, pronunțată integral la 26 februarie 2019.

Președinte

Valeriu Doagă

judcători

Mariana Pitic

Dumitru Mardari

